

Ret til Anbefaling. Imod begge disse Ting har man stærkt udtalt sig her i Thinget, men begge disse Punkter havde den ærede Rigsdagsmand netop opstillet i sit Forslag. Hans Forslag gik netop ud paa, at Valget kun skulde være bindende, naar der var Enstemmighed derfor, og denne Enstemmighed vilde selvfølgelig blive end vanskeligere, naar den skulde komme tilfede ved umiddelbare Valg, end naar den skulde komme frem i et Udvalg, der var bragt tilveie gennem middelbare Valg. Hans Forslag gik som sagt netop ud paa, at der skulde være Enstemmighed ved disse umiddelbare Valg, hvis Valget skulde være bindende, men i modsat Fald skulde der kun ske en Anbefaling af 3 Mænd, dog saaledes, som det udtrykkelig hed, at dersom Regjeringen fandt Betænkelig ved at ansætte nogen af disse, skulde Besættelsen ske af Ministeriet uden nogen Indstilling. Dette er ganske vist i høj Grad forskjelligt fra det Lovforslag, den ærede Rigsdagsmand har støttet og faaet vedtaget, og hvilket gaar ud paa, at Mørtallet uden Videre afgjør, hvem der skal erklæres for valgt. Er der Mistligheder forbundne med Valget, kan Ministeriet vel faae en Underfølgelse og Tiltale bragt i Gang og faae Valget erklæret ugyldigt, men selv da er Ministeriet ingenlunde i Stand til paa egen Haand at vælge. Det skal paany henvende sig til Menigheden, for at et nyt Valg kan finde Sted, og den saaledes Valgte skal da af Ministeriet indstilles til Kongen. Efter dette Overblik over den Stilling, man har indtaget, og navnlig over den Stilling, som de to Medlemmer, jeg nærmest har havt for Die, nemlig Rigsdagsmændene for Svendborg Amts 3die og 5te Valgfreds (S. N. Hansen og Høgsbro) have indtaget, tror jeg, at det med Høje skal kunne siges at være i høj Grad ubegrundet hos det nuværende Ministerium at ville søge Inddringen for Tilendebringelsen af denne Sag. Jeg har næret og nærer endnu en meget stor og levende Interesse for at bringe den tilende paa en heldig Maade. Jeg tror, at den offentlige Mening, som jo vil danne sig, ikke efter den Dagsorden, der vedtages, men efter hvad der i Aarenes Løb har foreligget, vil gaa ud paa, at det havde været muligt med det nuværende Ministerium at faae denne Sag ordnet paa en Maade, som stemmede med, hvad der var fremsat baade fra Kirkekommissionens Mørtal og dens Mindretal. Naar Sagen for 2 Aar siden var bleven ordnet paa denne Maade, vilde det have havt til Følge, at Menighedernes rundt om i Landet havde havt Leilighed til at gjøre deres Stemme gjældende med Hensyn til et stort Antal Embeder, hvad de nu ikke have kunnet, uagtet jeg selvfølgelig har taget og fremdeles, saalænge jeg har med disse Sager at gjøre, vil tage saameget Hensyn som muligt til, hvad der i den Henseende baader Menighedernes. Det er imidlertid en Selvfølge — og jeg har meget ofte selv maattet føle et Savn i saa Henseende — at

Menighedens Anskuelse ikke kan fremkomme paa nogen anden ordnet Maade end den, hvortil jeg gjerne vilde have rakt min Haand.

Høgsbro: Jeg skal ikke svare det ærede Medlem for Aarhus 1ste Valgfreds (Winther), thi hans Anskuelse om denne Sag ere jo temmelig enestaaende; de have oftere været fremsatte her i Thinget og ere da blevne imødegaaede af mig. Det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Brix) skal jeg tillade mig at minde om, at, naar han talte om, at det, der hidtil er sket i Landstthinget, ogsaa fremtidig vilde ske, saa er det kun hans egen Slutning, thi man veed vel, hvorledes Landstthinget vil stille sig saalænge den nuværende Minister beklæder sin Plads, men man har ingen Erfaring for, hvorledes det vil stille sig, naar der kommer en anden Minister. Jeg tror endog, at naar man vil gjøre sig bekendt med Landstthingets Forhandlinger, og særlig om denne Sag, vil man finde Momenter, der kunde tyde paa, at Resultatet vilde blive noget andet end det, den ærede Rigsdagsmand udtalte. Med Hensyn til den ærede Minister beklager jeg, at hans Opfattelse af denne Sags Fortid er saa aldeles forskjellig fra den, jeg har. Der var i Kirkekommissionen, som jeg flere Gange har mindet om, en meget stor Del Medlemmer, saa stor en Del, at Tallet endog ved den ene Afstemning var lige, som vare mod det Forslag, som Ministeren senere har indbragt her i Rigsdagen. I Landstthinget blev det vistnok, som han sagde, vedtaget omtrent enstemmigt, da det skulde gaa her til Folkethinget, men først efter at der havde fundet en meget betydelig Kamp Sted om Endringer deri, og efter at nogle af de Mænd, der toge Dødet ved den sidste Behandling, havde udtalt, at de kun stemmede for Lovforslaget i det Haab, at det maatte vende tilbage igjen i en anden Skikkelse. Hvad endelig den Indførelsen angaar, som den ærede Minister paastaar, han har vist i denne Sag, vil jeg tillade mig at minde om, at der i Landstthinget blev stillet et Forslag om, at det ikke skulde afgjøres ved Enstemmighed, men ved en Brøkdal af Udvalget, hvorvidt Menigheden skulde have en afgjørende Indflydelse paa Bestemmelsen af Valget, men dette modsatte den ærede Minister sig meget bestemt. Der blev ligesaa her i Folkethinget foreslaaet af Medlemmer af Udvalget, at en Brøkdal af det nedsatte Udvalg skulde kunne have den afgjørende Stemme, men ogsaa her modsatte den ærede Minister sig og forlangte bestemt Enstemmighed, for at der kunde finde en afgjørende Indflydelse Sted. Dette med Hensyn til de tidligere Samlinger; med Hensyn til den nuværende Samling sagde den ærede Minister, at han ved første Behandling havde erklæret sig villig til at forhandle om et Forslag, som var indbragt, og som var ganske det samme som det, jeg havde ført Dødet for i Kirkekommissionen. Jeg maa paa det Bestemteste erklære, at det forholder sig ikke